

عضویت ایران در جامعه ملل پس از جنگ جهانی اول (۱۳۰۰ ش)

در روز ۹ دی ۱۳۰۰ شمسی مجلس شورای ملی، عضویت ایران در جامعه ملل را تصویب کرد.

در روز ۹ دی ۱۳۰۰ شمسی مجلس شورای ملی، عضویت ایران در جامعه ملل را تصویب کرد. جامعه ملل، یک سازمان بین‌المللی میان دولتی بود که در نتیجه امضای عهدنامه ورسای، طی سال‌های ۱۲۹۸ تا ۱۲۹۹ خورشیدی تاسیس شد و تا زمان وقوع جنگ جهانی دوم مهم ترین نهاد بین‌المللی میان دولتی به شمار می‌آمد. پس از خاتمه جنگ جهانی اول نمایندگان ۲۲ دولت جهان در ۱۸ ژانویه ۱۹۱۹ میلادی جهت برقراری نظام بین‌الملل در ژنو گرد هم آمدند تا یک سازمان بین‌المللی جهانشمول به عنوان «پارلمان جهانی» تأسیس کنند. ابتکار تشکیل چنین سازمانی از وودرو ولیسون رییس جمهور آمریکا بود، اگرچه آمریکا هرگز عضو آن نشد. در ۹ ژوئن ۱۹۱۹ کمیته‌ای متشكل از نمایندگان دولت‌های شرکت کننده در کنفرانس صلح ورسای، به منظور فراهم آوردن زمینه تأسیس جامعه ملل گرد هم آمده بودند. این کمیته تصمیم گرفته بود ابتدا ایجاد جامعه ملل را اعلام نماید و سپس به بررسی موضوعات مربوط به فعال کردن این سازمان بین‌المللی بپردازد. در چنین شرایطی بود که عهدنامه صلح ورسای در ۲۸ ژوئن ۱۹۱۹ به امضای دول شرکت کننده در کنفرانس رسید و در تاریخ ۱۰ ژانویه ۱۹۲۰ لازم الاجرا گردید. این تاریخ در واقع تاریخ رسمی تشکیل جامعه ملل محسوب می‌شود. این سازمان جهانی تا سال ۱۳۲۴ شمسی، رسمیت اجرایی داشت، که در طی این مدت، به تناوب ۵۸ عضو داشت، که ۴۲ عضو از این ۵۸ عضو، از جمله ایران به عنوان عضو اصلی و موسس به فعالیت می‌پرداختند. اهداف این سازمان خلع سلاح، جلوگیری از جنگ به واسطه تامین امنیت همگانی، رفع اختلاف و مشاجره بین کشور‌ها از راه مذاکره و دیپلماسی و همچنین بهبود سطح زندگی جهانی بود.